GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

# El dret d’escollir.

Opinió | 28/11/2010 | 05:35

**Que li explicarem als més de 4 milions d’aturats, que ja no tenen ni per menjar?**

Quant cridàvem llibertat" a la fi del 70, molt pocs ens imaginàvem que anys mes tard la llibertat seria per organitzar-se uns quant i per controlar la situació i repartir-se poders, omplir-se les butxaques i ase l’últim.

Ara que els hi explicarem al nostres fills, amb un sistema destrossat per una paraula i un sentiment que es diu "llibertat"?. Que li explicarem als més de 4 milions d’aturats, que ja no tenen ni per menjar, ni on refugiar-se i els queda en prou feines un mísera l’assistència social. Qui tindrà el valor de cridar  llibertat a tots aquests milions de joves als quals els denominem "la generació perduda" que molts ni tenen present, ni veuen un futur millor?

Com explicaré el que es la llibertat, i si tenen una mica de temps, el que significa aquesta mena de democràcia i sobre tot de mal seny. Alguns polítics han arruïnat la paraula llibertat i que ens queda?

M’agradaria estar equivocat i saber que els milers de polítics, que diuen que treballen per a nosaltres, ens ho poguessin demostrar-nos, una sola punyetera vegada, si es possible.

I mentrestant us puc explicar el que es la vergonya. De que va servir aquell crit social demanant llibertat en vers al dictador? De que ha servit tot aquest nou circ social? Viurem millor a partir d’ara? Canviaran les coses? Os seguirem passant vergonya.

Si. Vergonya és el que no tenen tots aquesta mena de mercenaris de la gloria, dels minuts (quatre anys) que volen dirigir el meu país, el parlament els sindicats i els diferents estaments públics. D’ells, i no meva, ni del ciutadà, es la culpa del la gent es quedi a casa i passi de quasi tot, potser pensant en el futbol del dilluns o en les rebaixes de Nadal del Corte Inglés, cara un bon Nadal i somiant amb la Loteria de Madrid.

Vergonya és el que no tenen, ni coneixen, quan parlen i parlen, per poder seguir vivint dels contes, mendicant el vot. Sí, del conte i de no saber solucionar-nos els problemes i fins avui anem malament i com més va, anem molt pitjor. Fins al moment s’incrementen els impostos, els preus, la vida i baixa el sou mitjà, el treball, i puja l’intranquil·litat en tots els aspectes socials. Espereu el primer de any, amb l’alegria de saber la  Pujada de la llum i les serveis públics, com cada any. Gener magra y febrer molt pitjor.

I El pitjor de tot, és que hi ha que encara es creu tot això, tot aquest muntatge. Hi ha qui segueix pertanyent a partits polítics i aplaudint paraules buides, que la recent història ens ha demostrat que són paraules sense més, perquè no hi han resultats efectius per la majoria de les persones senzilles i corrents, -quasi tots- i sí en canvi per a ells, que un darrere l’altre, es van alternant en el seient del ‘servei públic’ - diguem poder- i omplin-se les butxaques, llaurant-se un futur per als seus i a nosaltres: "El si t’he vist no m’acordo, i si m’enredorto, no se on era"

Voldria que no fos així. Vull anar molt equivocat; estar totalment errat i que els milers i milers de polítics pagats a sou nostre, per descomptat, i tots molt per sobre de la mitjana de sous de un

treballador normal, poguessin demostrar-nos, una sola vegada si fos possible, que tot pot i te de canviar. Que la llibertat no sigui una paraula que a vegades sona be i que serveix als llestos, per acusar als altres de feixistes, antidemocràtics o anti sistema si no els accepten com el que ells pretenen que fóssim. Voldria que fos així perquè ni hi hauria tant aturat ni tant descontrol i començaria a creure que els nostres fills, SI tenen un futur.

Voldria que tots aquests que van a aplaudir als mítings i a aplaudir tonteries, -que ni ells se les creuen- tinguessin la consciència tranquil·la certament de saber que recolzen el ben comú, el be de tots, i no el dels de sempre. Voldria tenir la llibertat de que un dia em poguessin tornar el meu valuós vot, si les coses van a maldades i m'aguessin Traït. Però malgrat els meus dubtes i potser algunes renuncies, sobre la llibertat i la vergonya que em fa passar certa societat, encara crec en el jovent i en l'home, un home i la seva feina ben feta, ja que malahuradament iho dic amb un xic de vergonya: Ja fa temps que vaig de deixar de creure amb totes les idees, però avui diumenge al matí aniré a votar.

Autor: JOAQUIM_P
JOAQUIM_P

https://gironanoticies.com/noticia/17330-el-dret-descollir.htm